

Nr. 4—2023 Årgang 19
Bygdøy Menighetsblad

Vårt Nærmiljø

Bygdøy

Julen 2023

God Jul

Julaften

Gudstjeneste kl. 14:00 og 16:00

I Bygdøy kirke

Villa Herbernstrand side 4

Den hellige natten side 8

Julefrimerkene 2023 side 14

Lyden av jul

Eg veit at fleire synes det er vanskeleg å samle seg om julas budskap i denne juletida. For det er så mykje som skjer og mange av oss blir urolige av påtrengande nyheiter og vonde bilde av medmenneske som lid.

Lat oss likevel prøve på nok ein gong gå inn i stallen eller i den grotta, der Maria og det nyfødde barnet ligg. Denne jula har eg eit behov for å forsøke å være der, i roa og stillheita.

Eg trur eg må det akkurat no. Ja, for å kome vidare, må vi alle ta eit lite steg side og slå av alle lydar og forsøke å lytte. Lytte til lyden av eit nyfødt barn. Og tenke at alt står på spel her.

Har du høyrte det? Ein baby som pustar ut og inn i ein nesten himmelsk rytme?

Korleis høyrst Gud ut? Ei høg stemme? Ein buldrebase? Skremmande lyd av tordenvær? Profeten Elia gjømt seg også i ei grotte og han oppdaga at Gud var ikkje i stormen, /.../ ikkje i jordskjelvet, /.../ ikkje i elden», men derimot i «stillheten etterpå» i «lyden av ei skir stille.»

«Lyden av kjær stillhet» på bokmål. Dette er eit uttrykk det ikkje er lett å omsetje til forståeleg norsk. I ein salme syng vi «linne susings røyst» og før heitte det i bibelomsetjinga «ljoden av ei linn susing», lyden av en svak susing.

For å høyre må vi lytte og vere nær bakken. I den lyden er

Gud.

Gud som noko anna enn ein skremmande og valdsam krigsgud. Lyden av eit barn som pustar trygt i nattas stillheit. Noko som gir håp og livsmot, og faktisk også, har fleire oss erfart, kan gi livsmot og lyst til å verne dette barnet og alle barn mot farar.

Vi kan med fordel synge Ylva Egghorns salme (NoS 364) litt stilt for oss sjølve og for kvarandre denne jula:

Du är ett barn som ligger på ett jordgolv,
du fryser om vi inte griper in.

Du rör vid kroppar, hatar orättvisor,

Du är en vind som säger: det blir vår.

Du kommer som en flykting över bergen

Du följer oss dit ingen annan går.

Med desse orda vil eg ønskje alle Guds fred i jula.

Kari Veiteberg, biskop

Jeg synger julekvad

Jeg synger julekvad, jeg er så glad, så glad!
Min hjertens Jesus hviler i stall og krybbe trang,
som solen klare smiler han på sin moders fang.
Han er Frelser min, han er Frelser min.

Å Jesus, du barnlill, deg lenges jeg så til!
Kom, trøst meg allesinne, tred inn om her er smått.
La meg deg se og finne. Å, da har jeg det godt!
Drag meg etter deg! Drag meg etter deg!

Hvor er Gud Fader mild: Sin Sønn han sende vil!
Vi alle var fordervet i vår ulydighet,
men han har oss ervervet all himlens fryd og fred.
Eia, var vi der! Eia, var vi der!

Hvor er vel glede slik som høyt i himmerik
hvor alle engler kveder en ny og liflig sang,
og frem for tronen treder, til Guds basuners klang!
Eia, var vi der! Eia, var vi der!

*Tekst: Latinsk salme fra 1300-tallet, til tysk ved Martin Luther,
til norsk ved M.B. Landstad 1856
Melodi: Wittenberg 1533*

VILLA HERBERNSTRAND

HISTORISK TILBAKEBLIKK

Nylig ble «Villa Herbernstrand» på Bygdøy solgt for en rekordsum på 590 millioner. Kjøper har dype røtter på Bygdøy som går tilbake til løkken «Smedbråten», som ligger helt nord på halvøyen som utgjør Bygdøy.

«Villa Herbernstrand» ble bygget som sommerhus for admiral Urban Jacob Børresen og stod ferdig i 1916. Arkitekt var Arnstein Arneberg og villaen er en av to villaer på Bygdøy som Arneberg har tegnet. Den andre er «Smedbråten».

Rett nord for Børresens eiendom ligger løkken «Løchenbakken» som først var eiet av admiral Christian Sparre. Det var ham som Børresen hadde en årelang «strid» som etter hvert fikk navnet «Admiralstriden».

Valkyrien

Admiral Børresen hadde en lang og fargerik militær karriere. Torpedobåtjageren «Valkyrien» var under kommando av Børresen.

Foruten å bli utnevnt til kommandør av St. Olavs ordenen, mottok han en lang rekke utmerkelser fra flere land: Sveaordenen, Victoria ordenen, Danebrogordenen, Æreslegionen og prøysisk Kroneordenen og noen flere utmerkelser.

I tillegg var han også en dyktig forretningsmann og var i 1904, sammen med Sam Eyde og Kristian Birkeland, med å starte Norsk Hydro. Senere var han med å starte Kristiansand Nikkelraffineringsverk, senere kjent som Falconbridge,

Børresen var også forfatter for en rekke bøker. Det var både barne-/ungdomsbøker, historiske bøker, militær litteratur og krigslitteratur. I samarbeid med Bygdøynabo, Reidar Thommesen laget de et syngespill med tittel *En Sjømann legger opp*.

Villa Herbernstrand var først

kun Børresens sommerbolig. Hans faste bopel var i *Det engelske kvarter* på Solli på Solli Plass. Dette var et av byens mest fasjonable boligbygg med leiligheter med opptil ni rom. Fra Solli Plass var det kun en kort spasertur ned til Skillebekk der fergen til Bygdøynes gikk fra. Og så var det kun en liten spasertur til sommerboligen.

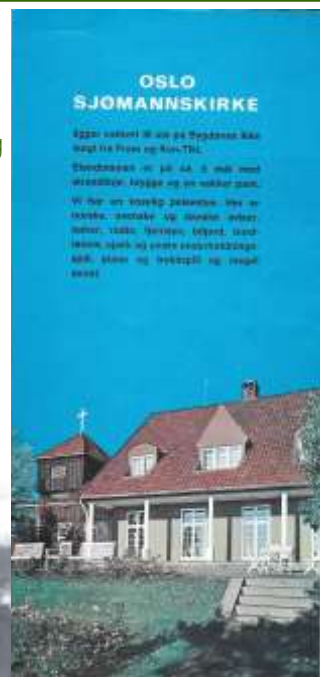

VILLA HERBERNSTRAND CA.. 1925

Det engelske kvarter lå der INDEKS bygget ligger i dag.

I 1954 ble Villa Herbernstrand solgt til *Den Indre Sjømannsmisjon*. Den første sjømannspresent som kom hit til det praktfulle bygget, het *Hans Jacob Frøen*. Noe av det første han fikk på plass var å rigge opp en høyttaler langt ute på Lille Herbern.

Gjennom denne innretningen kunne han ønske skip på vei til Oslo velkommen og ikke minst for å invitere sjøfolk til en hyggekveld på Sjømannskirken. Likeledes kunne han ønske sjøplo på vei fra Oslo en god tur og trygg seilas. Her en klassisk Arneberg relieff over hovedinngangen til villaen.

OSLO
SJOMANNSKIRKE

Oslo Sjømannskirke ble bygget i 1874 av arkitekt Christian Henschen. Kirken er en av de mest kjente bygningene på Bygdøy. Den er en av de mest kjente bygningene på Bygdøy. Den er en av de mest kjente bygningene på Bygdøy.

Det engelske kvarter

Portnerboligen

Julefrimerkene 2023

Helt siden 1971 har Posten utgitt egne spesielle frimerker til Jul. Motivene på julefrimerkene varierer fra år til år. De første merkene som ble utgitt hadde motiver fra norske folke eventyr illustrert av Erik Wærenskiold.

Årets frimerker har kirkemotiv og den ene kirken er Alstahaug som også er kjent som kirken til Petter Dass.

Petter Dass er kjent som både salmebok forfatter, prest og tørrfiskhandler. Det går mange sagn om Petter Dass og svartekunsten som han angivelig drev med. Under studietiden i København skal han ha blitt opplært i svartekunst og av den grunn så hadde han ingen

Petter Dass

skygge. Den hadde djevlen tatt.

Som prest på Helgelandskysten var Petter Dass meget godt likt, og da han døde sydde fiskerne i Nordland et svart tøystykke i seilene for å minnes presten.

Hans mest kjente dikt er «Nordlands Trompet», som er et topografisk diktverk som beskriver Nordland og naturen der.

Det andre julefrimerket i år er av kirken på Oppdal.

Dette er en korskirke av laftet tømmer med utvendig kledning av stående panel og takrytter over korsarmenes krysspunkt. Stedet var det naturlige sentrum i bygda helt fram til nyere tid. Kirke ligger langs Pilegrimsleden til Nidaros, Kirken på Oppdal har et eget navn; *Marit Kirken*, uten at det er noen forklaring på dette.

Alttertavlen er tidstypisk fra 1600 tallet.

Alstahaug kirke

Av kjente steder på Oppdal finner vi Dovrefjell og Hjerkin. I samme område ligger Kongsvoll, som er kjent som et av de gamle stoppestedene langs Pilegrimsleden. På Dovre finner vi også en større flokk med moskus-okser. Ellers er Oppdal et kjent skisted og en bygd som leverer skifer av høyeste kvalitet.

Det er kunstneren Ragnar Aalbu som har designet årets julefrimerker. Aalbu kommer selv fra Oppdal, så det var et enkelt valg av motiv til årets julefrimerker.

Allsidighet i Bygdø Idrettslag

Einar Kjerschow

Nå er *julegrantenningen* i Musebakken blitt en tradisjon. I år tente Bygdø IL julegranen for 5. gang med flotte bidrag fra Bygdøy skolekorps og sangkoret Stella Vitae. Og rundt 100 barn fikk pose fra julenissen. Nå lyser julegranen til alles glede gjennom hele julen.

22. oktober arrangerte vi *Bygdøymila* igjen med fire ulike løyper, 1 km, 3 km, 6 km og 10 km. Det unike med Bygdøymila er at vi engasjerer så utrolig mange barn og ungdom til trening og uhytidelig dyst. Her er det bare løpeglede å spore. Medalje rundt halsen og valnøttspeltbrød fra Baker Hansen satte prikken over i-en. Alle klassene på Bygdøy skole konkurrerte om å stille med flest deltakere. Klasse 4A og 6B var de beste i «Klassekampene», men alle klassene deltok med mange løpere. Over 1100 deltakere løp i år. Stort oppmøte av Bygdøyfolk. Høstens vakreste eventyr!

Nytt av året er at Bygdø Idrettslag setter opp *gratis Skibuss* til Tryvann på onsdager for ungdommer 13 – 19 år. Men da må de bli medlemmer FØR jul. Se www.bygdoil.no for innmelding, kun kr 100!

Turn og dans for barn kan man også delta på i regi av Bygdø IL.

Så har vel alle fått med seg at vi har kjørt snøkanon i mange døgn i desember med sterk innsats fra mange frivillige, og nå er *skiløypene på Musejordet* klare. God tur! Og vil du ha med barn på *barneskikurs* tirsdager / onsdager / torsdager er det bare å sjekke www.bygdoil.no. Vår og høst kjører vi barmarkslek.

Og 4. februar går *KongsgårdCrossen* for 3. gang. Alle barn opp til 12 år er velkomne. I fjor var det rundt 400 barn fra ca 25 klubber i Osloregionen som gikk. Hvor mange blir det fra Bygdø IL denne gangen?

Dagen før går *Musialonga* – 70 km og 70 runder på Musejordet! Da er det bare å starte treningen.

DEN HELLIGE NATTEN

Av Selma Lageröf

Da jeg var fem år gammel. Opplevde jeg en stor sorg. Jeg tror ikke jeg har hatt en bitrere sorg siden.

Det var den gang da min farmor døde. Like til da hadde hun sittet i hjørnesofaen på rommet hver dag og fortalt historier og eventyr.

Jeg minnes ikke annet enn at farmor satt der og fortalte og fortalte fra morgen til kveld, og vi barna satt stille ved siden av henne og hørte på. Det var et herlig liv! Ingen andre barn hadde det som vi.

Det er ikke mye jeg husker om farmor. Jeg minnes at hun hadde et vakkert, kritthvitt hår, at hun gikk svært fremoverbøyd og at hun bestandig satt og strikket på en strømpe.

Jeg husker også det, at når hun hadde fortalt en historie. Pleide hun å legge hånden sin på hodet mitt, og da sa hun: «Og alt det jeg har fortalt, er så sant som at jeg ser deg og du ser meg.»

Jeg husker også at hun sang viser, men det gjorde hun ikke hver dag. En av visene hennes handlet om en ridder og en havfrue, og den hadde omkvedet: «Blåser kald, kald vind over sjø.»

Og så husker jeg en liten bønn hun lærte meg, og et salmevers.

Men alle historiene hun fortalte meg, har jeg bare et svakt og uklart minne om. Det er bare en eneste av dem jeg minnes så godt at jeg er i stand til å gjenfortelle den. Det er en liten fortelling om Jesu fødsel.

Ja, dette er nesten alt jeg husker om farmor – foruten det som jeg minnes best: det dype, smertefulle savnet da hun var borte.

Jeg husker den morgenen da hjørnesofaen sto tom, og det var ganske umulig å skjønne hvordan timene skulle ta slutt den dagen. Dette minnes jeg. Jeg glemmer det aldri.

Og jeg husker også at vi barna ble ført frem for at vi skulle kysse den døde hånd. Og vi var redde for å gjøre det, men så var det en eller annen som sa at dette var siste gangen vi kunne takke farmor for all den gleden hun hadde gitt oss.

Og jeg minnes hvordan historier og eventyr og viser kjørte bort fra gården, svøpt inn i en lang, hvit kiste. De ville aldri komme tilbake.

Jeg minnes at det var noe ved selve livet som var blitt borte. Det var som om døren til en vidunderlig og fortryllende verden, der vi før hadde kunnet gå fritt ut og inn, brått var blitt stengt. Og nå fantes det ingen, ingen, som skjønte seg på å åpne den.

Og jeg minnes at vi barna etter hvert lærte oss å leke med dukker og lekesaker og leve som andre barn, og da kunne det jo se ut som om vi ikke savnet farmor eller husket henne mer.

Men ennå den dag i dag, førti år etter, mens jeg sitter og samler sammen de legendene om Kristus, som ble meg

fortalt borte i Østerland, da blir den så levende i meg, den vakre, lille beretningen om Jesu fødsel, som farmor pleide fortelle. Jeg får lyst til å ta den frem enda en gang og la også den komme med i samlingen min.

***

Det var en juledag. Alle på gården hadde reist til kirke, unntatt farmor og jeg. Vi var alene i hele huset, vi to. Vi hadde ikke fått være med — fordi den ene var for ung og den andre for gammel. Vi var litt lei oss begge to, over at vi ikke hadde fått være med tilottesangen og se julelysene.

Men mens vi satt der i vår ensomhet, tok farmor til å fortelle.

«Det var en gang en mann,» fortalte hun, «som dro ut i den svarte natten for å låne varme. Han gikk fra hus til hus og banket på. 'Kjære, hjelp meg!' tigget han. 'Min hustru har nettopp fått et barn, og jeg må gjøre opp varme, så de ikke skal fryse, min hustru og den lille.'»

Men natten var dyp og mørk, og alle mennesker sov. Ingen svarte ham.

Mannen gikk og gikk. Endelig fikk han se et lysskimmer langt borte. Dit gikk han. Det var tent et bål på marken. En hel mengde hvite sauer lå og sov omkring varmen, og en gammel hyrde satt og våket over hjorden.

Da mannen som ville låne varme, kom frem til saueflokken, så han at tre digre hunder lå og sov ved hyrdens føtter. De våknet alle tre og åpnet de vide gapene som om de ville til å gi hals - men det kom ikke en lyd fra dem. Mannen så at håret reiste seg på ryggene deres, han så at de kvasse tennene skinte farlig hvite i ildskjæret fra bålet og at de kom styrtende mot ham. Han kjente at en av dem bet seg fast i benet hans, den andre i hånden hans og den tredje i strupen. Men hundekjevne og tennene ville ikke lystre dem, og mannen fikk ikke den minste skade av det.

Nå ville mannen gå videre for å hente det han var ute etter. Men sauene lå så tett inntil hverandre rygg mot rygg, at han ikke kunne komme frem. Da steg mannen opp på saue ryggen og vandret på dem frem til bålet. Og ikke ett av dyrene våknet eller rørte på seg.»

Så langt hadde farmor fortalt uten å bli forstyrret, men nå kunne jeg ikke la være å avbryte henne: «Hvorfor gjorde de ikke det, farmor?» spurte jeg. «Det får du vite om en stund,» svarte farmor, og så fortsatte hun å fortelle.

«Da mannen var kommet nesten bort til ilden, så hyrden opp. Han var en gammel, gretten mann, uvennlig og hard mot alle mennesker. Da han så den fremmede komme, rykket han til seg en lang, spiss stav, som han pleide å ha i hånden når han vokter hjorden, og kastet den imot ham. Staven for rett mot mannen, så det hvinte i luften. Men før den rakk frem, vek den til siden, suste forbi ham og langt ut på marken.»

Da farmor hadde nådd så langt i fortellingen, avbrøt jeg henne på ny. «Farmor, hvorfor ville ikke kjeppen slå mannen?» Men farmor brydde seg ikke om å svare meg, hun fortsatte å fortelle.

«Nå gikk mannen frem til hyrden og sa til ham: 'Kjære, hjelp meg, og la meg få låne litt varme! Min hustru har nett-

opp født et barn, og jeg må gjøre opp ild for å varme henne og den lille:

Hyrden ville nok helst ha svart tvert nei, men da han tenkte på at hundene ikke hadde skadd mannen, at saue-
ne ikke hadde rømt sin vei for ham, og staven hans ikke hadde villet felle ham, ble han redd og torde ikke nekte ham
det han ba om.

'Ta så mye du trenger!' sa han til mannen.

Men ilden var nesten brent ut. Det fantes ikke stokk eller kvist tilbake, bare en stor glohaug, og den fremmede had-
de verken skyffel eller øse, som han kunne bære de røde kullene i.

Da hyrden så det, sa han på ny: 'Ta så mye du trenger!' Og han var skadefro over at mannen ikke kunne bære med
seg noen varme.

Men mannen bøyde seg ned, plukket kull ut av asken med bare hendene og la dem i kappen sin. Og kullene svidde
ikke hendene hans da han rørte ved dem, og ikke svidde de kappen hans heller - men mannen bar dem bort
som om det hadde vært nøtter eller epler.»

Men her ble historiefortelleren avbrutt for tredje gang. «Farmor, hvorfor ville ikke kullene brenne mannen?»

«Det skal du få høre,» svarte farmor, og så fortalte hun videre:

«Da hyrden, som var slikt et grettent og ondskapsfullt menneske, så alt dette, tok han til å undre seg: 'Hva kan
dette være for en natt, siden hundene ikke biter, sauene ikke blir redde, spydet ikke dreper og ilden ikke brenner?'
Han ropte den fremmede tilbake og sa til ham: 'Hva er dette for en natt? Og hva kommer det av at alle ting viser deg
en slik barmhjertighet?'

Da svarte mannen: 'Jeg kan ikke si deg det, om du ikke selv ser
det.' Og han ville skynde seg av sted for å gjøre opp varme for
hustruen og barnet.

Men da bestemte hyrden seg for at han ikke måtte tape man-
nen av syne før han hadde fått rede på hva alt dette underlige
betydde. Han reiste seg opp og gikk etter ham, hele veien, inntil
han nådde frem dit hvor mannen bodde.

Da så hyrden at mannen ikke hadde så mye som en stue å bo i,
men hustruen og barnet lå i en fjellgrotte, der det ikke fantes
annet enn nakne, kalde steinvegger.

Men hyrden tenkte som så at kanskje det stakkars, uskyldige bar-
net kunne komme til å fryse ihjel der i grotten, og enda han var
slik en hard mann, ble han rørt og tenkte han fikk hjelpe barnet.
Han tok skreppen sin ned fra skulderen, og ut av den trakk han
frem et mykt, hvitt saueskinn, ga det til den fremmede mannen
og sa at han skulle la barnet sove på det.

Men i det samme han viste at også han kunne være barmhjertig, ble øynene hans åpnet, og han så hva han ikke før
hadde kunnet se og hørte hva han ikke før hadde kunnet høre.

Han så at rundt omkring ham sto en tett ring av små engler med sølvvinger. Hver eneste en av dem hadde et
strengespill mellom hendene, og alle sammen sang de med høy stemme at i natt var Frelseren født, han som skul-
le frelse verden fra dens synder.

Da forsto han hvorfor alle ting var så glade denne natten, og at de ikke ville gjøre noe vondt.

Og det var ikke bare omkring hyrden at det fantes engler - han kunne se dem overalt. De satt inne i grotten, de satt utenfor på fjellet, og de fløy under himmelen.

De kom gående på veien i store flokker, og idet de gikk forbi, stanset de og kastet et blick på barnet.

Det var slik en jubel og glede og sang og lek. Og alt dette så han i den mørke natten, der han før ikke hadde lagt merke til noe. Han ble så glad over at øynene hans var blitt åpnet at han falt på kne og takket Gud.»

Men da farmor hadde kommet så langt, sukket hun og sa: «Men det som denne hyrden så, det kan vi også se, for englene flyr under himmelen hver eneste jule natt, om vi bare kunne greie å skimte dem.»

Og så la farmor hånden sin på hodet mitt og fortsatte: «Dette skal du huske, for det er så sant som at jeg ser deg og du ser meg. Det er ikke lys eller lampe det kommer an på, ikke måne eller sol heller. Det som er nødvendig, er at vi eier slike øyne som er i stand til å se Guds herlighet.»

Velkommen til juletreff på Fredriksborg

Torsdag 4. januar

Klokken 18:00

Det blir som det alltid har vært - med leker, julespill og gang rundt juletreet.

Julenissen - den ekte - kommer - kanskje

Mens vi venter

Av: Kristian Lassen

Når vi nå går inn i adventstiden er det igjen med håp og forventning til noe som skal komme. Adventstiden er både ventetid og forberedelsestid.

Jeg så for noen år siden teaterstykket "Mens vi venter på Godot", av Samuel Becket. Det var en fantastisk forestilling på Nationalteateret med Espen Schønberg og Toralv Maurstad, den gang 78 og 80 år gamle.

To menn rundt åtti år som venter. På hva? Det vet de ikke, og teaterstykket gir ikke svar. En teateranmelder sa: "Hva handler dette stykket om? Rett og slett ingenting. Det er to menneskers samtaler om alt og ingenting, livets store og mindre spørsmål. De venter på en som kaller seg Godot uten at de riktig vet hvorfor de venter på ham."

Men da handler det om noe allikevel. Det kan ikke handle om ingenting når mennesker snakker om livets store og mindre spørsmål.

Espen Skjønberg sier i et intervju i Krigsropet nr. 49/2005:

" – Hva finner du i stykket?

– Klare spørsmål. Hvorfor er vi? Hvorfor lever vi her på denne jorden?

Spørsmålene som reises er ikke bare klare. De er vonde, for svaret ser ut til å ligge så dypt skjult at det er vanskelig å finne. Kanskje tvinges vi til å lete etter det et annet sted, i oss selv, i Gud. Men skuespilleren vil ikke si noe om svar.

– Det er forferdelig vanskelig å sette ord på det, og jeg har ikke lyst til å sette ord på det, sier han. Og han fortsetter: Vi bør bare utsette oss for stykket, selv om det koster mer og bruke hjertet. Nettopp fordi det koster mer, fordi det tvinger oss til å kjenne på de vonde sidene av å være menneske: Avhengigheten, ensomheten, maktesløsheten. Da vil det gjøre størst inntrykk, tror skuespilleren. – Stykket har tross alt en optimisme i seg – vi er ikke alene om å være ensomme. Det å vente på at noe skal skje, at noen skal komme og ordne opp, det er vel noe alle drømmer om? «I morgen. I morgen kommer han.» Og hvem vet – kanskje han gjør det? «Da er vi frelst», sier Espen Skjønberg.

Jeg tenker videre: Er livet å vente?

Adventstiden handler jo om å vente.

Og som det står i Klagesangene i det Gamle Testamen-

tet: Det er godt å være stille og vente på hjelp fra Herren. Hans miskunn er ikke forbi, hans barmhjertighet tar ikke slutt. Herren er god mot dem som venter på ham og søker ham.

Men det er ingen passiv venting.

Så passer det kanskje bedre å si at vi er underveis.

Adventstid er forberedelsestid, og det innebærer bevegelse. Indre og ytre forberedelse.

Bilde: Nationalteateret

Livet er å være på vei fra noe og til noe, med alt som skjer på den veien.

Den vandringen går ikke alltid på den brede landevei. Her møter vi både medgang og motgang. Noen ganger så vanskelig at vi kan miste målet av syne. Men for den som vil er det alltid et lite lys som leder vandringsmannen i mørket.

De første kristne ble kalt de som fulgte veien. For det er løfter knyttet til å gå den. "Jeg er verdens lys, den som følger meg skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys", sier Han som ikke bare har gått veien før oss, men som selv er veien, sannheten og livet.

Britt Hallqvist skriver i en salme:

Vi er et folk på vandring.
Når veien blir slitsom og lang,
vi søker en eng og en kilde, et fristed for bønn og sang.
Vi er et folk på vandring.
I tro kan vi skimte iblant
et hjem for hver søkende pilgrim, det salige livets land.

Mens vi venter, er vi et folk på vandring, som søkende, og som finner våre hvilesteder underveis. Og foran lyser en stjerne, et håp og et løfte som vil føre oss frem til målet.

For vi venter ikke forgjeves. Løftene er der, og vi vet hva som skjedde hin julenatt. Og vi vet også at han som var og er, skal også være. Han som kom en gang, kommer til ethvert søkende hjerte i dag, og skal en gang komme igjen.

Jeg ønsker alle lesere en riktig god og fredfylt jul, med svar på drømmer og lengsler.

Eyvind Skeie uttrykker dette så fint i en av sine julesalmer:

1 Dypt i sjelens grotter
bor vårt håp, vår drøm.
Gåtefulle lengsler
flyter i en strøm.
Fra den store gåte,
den som kalles Gud,
kom Guds ord til verden,
kledd i kropp og hud.

2 I det store lyshav
utenfor vår jord,
synger kanskje engler
hemmelige ord.
Verden er i mørke,
men det skjer til sist:
Hit fra lysets kilde
kommer Jesus Krist.

3 Grenser finnes ikke
når Guds folk på jord
bærer gjennom tiden
Herrens eget Ord.
Jord og himmel jubler:
"Kom, vår Herre. Tal!"
Da blir sjelens grotte
til en katedral.

Jeg ønsker alle lesere en riktig god og fredfylt jul, med svar på drømmer og lengsler.

Gi din gave til vårt arbeide for barn og unge

Din gave denne gang går til Bygdøy menighets arbeide for barn og unge

Bygdøy menighet ser på vårt barne- og ungdoms-arbeid som en veldig viktig del av menighetens arbeide. Mye gjøres frivillige, men vi er også avhengige av profesjonelle krefter. Sentralt i dette arbeide er onsdagsklubben

Du kan sende din gave til menighetens konto 1506.24.20240.

Hvis du vil ha begrenset skattefradrag må du oppgi Navn og personnr . I feltet «Melding til mottaker». Personopplysninger blir selvsagt behandlet konfidensielt i henhold til regelverket—inklusive GDPR selvsagt!

Heidi Park

Leder Menighetsrådet

Arne Slørdahl

Sogneprest

Vi har ikke egen innlagt bankgiro. . Den laget også noen problemer i trykkingen. Men trenger du en bankgiro så ring Hans Magnus Borge 901 50 554 så får du en.

Strikkeklubb på Fredriksborg

Vi samles i peisestua på Fredriksborg til en hyggelig strikkeprat, lett mat og noe godt i koppen.

Velkommen inn i varmen!

Datoer i vårhalvåret, alle kl. 19.00:

25. januar

29. februar

14. mars

25. april

30. mai

Ingen påmelding, bare å møte opp

DEN NORSKE KIRKE
Bygdøy menighet

Arne Ø. Slørdahl
Sogneprest Bygdøy
as466@kirken.no

Margunn Sandal
Sogneprest Frogner
ms952@kirken.no

Anneline Emanuelsen
Leder for trosopplæring
ae948@kirken.no

Benedicte Wolowiec
Konfirmantmedarbeider
bw736@kirken.no

Heidi Park-Sandbæk
Leder i Menighetsrådet
heidpark@gmail.com

Gjertrud Laukvik
Menighetskonsulent Bygdøy
g1987@kirken.no

Jens Jørgen Lie
Daglig leder Bygdøy og Frogner
jl936@kirken.no

Eric Rice Mills
Kapellan og Fjordbyprest
em846@kirken.no

Har du spørsmål til kirken og menigheten, kan du kontakte Bygdøy Frogner menighetskontor.

Besøksadresse: Bygdøy allé 36.
Postadresse: Postboks 3072 Eli-
senberg, 0207 Oslo.
Epost:
post.frogner@oslo.kirken.no
[Www.kirken.no/bygdoy](http://www.kirken.no/bygdoy)
Telefon: 23 62 90 60

Åpningstider
Mandag: stengt
Tirsdag: 10-14
Onsdag: 10-14
Torsdag: 10-14
Fredag: stengt

Tradisjonsrike Villa Fredriks-
borg egner seg ypperlig til jubi-
leer, bryllup, konfirmasjon,
minnesamvær eller andre an-
ledninger. Bordsetning inntil 50
personer. Uformelle sammen-
komster inntil 80 personer. Ta
kontakt for visning og pris.

www.fredriksborg.net

Telefon: 91 35 74 78
E-post: fborg@online.no

Vårt Nærmiljø utkommer 4 ganger i året

- Før påske
- Før sommer
- Høsten
- Før jul

Annonsepriser

- 1/1 side 1250
- 1/2 side 750
- 1/4 side 500

Annonsematerialet må være ferdig utformet

Hva skjer i Bygdøy menighet:

Hver onsdag er det onsdagsklubb på Fredriksborg
for barn 4—7 år

1 tirsdag formiddag i måneden har sognepresten
samtale på Bygdøy seniorsenter

Gudstjenester i Bygdøy menighet vinter 2024

Se også gudstjenestelisten i Vårt Land og Aftenposten

Mandag 25.12.2023 Juledag

kl. 11:00 Høytidsgudstjeneste. Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til eget arbeid.

Søndag 31.12.2023 Nyttårsaften

kl. 11:00 Høymesse. Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Knut Stavseth

Søndag 07.01.2024

Kristi åpenbaringsdag Matt 2,1-12

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Kristian Lassen. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til Det Norske Bibelselskap.

Søndag 14.01.2024

2. søndag i åpenbaringstiden Matt 3,13-4,11

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til egen menighet.

Søndag 21.01.2024

3. søndag i åpenbaringstiden Luk 2,40-52

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Kristian Lassen. Organist: Knut Stavseth. Takkoffer til egen menighet.

Søndag 28.01.2024

Såmannssøndagen

Bygdøy kirke kl. 13:00(NB) Presentasjonsgudstjeneste Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Medliturg: Benedicte Wolowiec. Takkoffer til Changemaker Norge.

Søndag 04.02.2024

Kristi forklarelsesdag Matt 17,1-8

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Morthen Sørli. Organist: Knut Stavseth. Takkoffer til egen menighet.

Søndag 11.02.2024

Fastelavnssøndag Mark 8,27-38

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til egen menighet.

Søndag 18.02.2024

1. søndag i fastetiden 1 Mos 37,1-36

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Morthen Sørli. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til Norges Kristelige Studenterforbund.

Søndag 25.02.2024

2. søndag i fastetiden 1 Mos 39,1-23

Bygdøy kirke kl. 13:00(NB) Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Margunn Sandal. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til egen menighet.

Søndag 03.03.2024

3. søndag i fastetiden 1 Mos 45,1-15; 50,14-21

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Knut Stavseth. Takkoffer til egen menighet.

Søndag 10.03.2024

4. søndag i fastetiden 2 Mos 12,1-28

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til Søndagsskolen Oslo og Akershus.

Søndag 17.03.2024

Maria budskapsdag Luk 1,26-38

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Morthen Sørli. Organist: Nikolai Endresen Dahl. Takkoffer til egen menighet.

Søndag 24.03.2024

Palmesøndag Matt 21,1-17

Bygdøy kirke kl. 13:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Vikar. Organist: Knut Stavseth. Takkoffer til egen menighet.

Torsdag 28.03.2024

Skjærtorsdag Luk 22,14-23

Bygdøy kirke kl. 11:00 Høymesse Dåp og nattverd. Prest: Arne Øyvind Slørdahl. Organist: Nikolai Endresen Dahl.

Fredag 29.03.2024

Langfredag Mark 15,20-39

Felles lanfredagsgudstjeneste i Frogner kirke kl. 11:00
Prest: Margunn Sandal. Organist: Bjørn Kleppe. .

Vårt Nærmiljø Bygdøy - Utgis av Bygdøy menighet i Oslo.

Redaksjonen - Cathrine E. Nordlie — cathrine.nordlie@gmail.com — 957 45 766

Hans M. Borge, Liv Anniken Berg, Arne Slørdahl

Hjemmeside — <https://kirken.no/bygdoy>

Adresse - Vårt nærmiljø Bygdøy, Fredriksborgveien 18,

0286 Oslo.

Postadresse - Postboks 3072 Elisenberg, 0207 Oslo

Annonser: Ta kontakt med redaksjonen — Hans Magnus Borge 901 50 554

Trykkes i Norge — hos HD Media på Rud i Bærum

